

העגל. וזהו שפטותוב (ישעה כז) שם ירעאה עגל ושם ירבץ. שם ירעאה עגל - זה ממשים בין יוסף שנאמר בו (דברים לט) בכור שורו הדר לו. ושם ירבץ - זה ממשים בין דוד. אחד להעביר את רומי הגדולה, ואחד להעביר את רומי הקטנה.

ומיכאל וגבריאל פנוגדים הם. ומישום זה ח', שהוא חוט קטן, תשרב אוטה, ותפנס אותה במקומה. שפתחה נאמר קנה וסוף קמלו. קנה - שלטון של רומי. וסוף - לכל הפלכיות, שעמידה בקדוש ברוך הוא לשבר אותן. גער מית קנה - גער מיה רעה, שהיא אותן ח' ממחץ, ושבר רגילה מן הממחץ, שנאמר בה רגילה רגילה ירדות מות. ועוד משלי ח' רגילה ירדות מות. הגה - גער מית קנה - שבר רגיל הקו"ף מקונה, ולישאר הגה. מיד - (ישעה ט) הגה ח' אלהים בחזק יבא, שם מא) ראשון לציון הגה הנם ולירושלים מבשר אמן. הגה - ס', אחר אלף ומאתים.

ואמר המנורה הקדושה, נאמר בראשית מה כל הגופש לבית יעקב שנים ותש. שנים, להתעוררות של מישים ראשון. וליש, להתעוררות מישים שני. נשארו בהם (ויקרא כח) יש שנים תזרע שדר ותש שנים תזמר ברמה ואספה את פבאותה, שנאמר (ירמיה ב) קדר ישראל לה' ראשית בתואתה.

אם כן, מה כתוב למללה (שם לא) רנו לע יעקב שמחה? אלא ארבע גלות עתידין למותו, לקבל ארבע כוסות דפסח. בגין דישראל מפוזרין באربع פנות עלמא, ואינו דיהון רוחקין מאומין, אקיימו לרנו. ותניינין, לשtinyin. ותלייתאין, לשפין ושית. ורביעיאן לע"ב.

ופורקנין אלין, יהונ באربع חינן, שם יהוה הרכיב עליליהו. הרא הוא דכתיב, (חבקוק ג) כי תרับ על סוסיך מרקבתייך ישועה. דלקבליהו, יתעורר למפה ישישראל מפזרים באربع פנות העולם, ואלו שייחיו רחוקים - לששים. והשלישים - לששים וSSH. והרביעים - לששים וSSH. גנות אלוי יהו באربع חיות, בשם יהו"ה שרווכב עליהם. וזה שפטותוב (חבקוק ג) כי תרับ על סיסיך מרקבתייך ישועה. שבוגדים יעורר למטה ארבעה גנלים ושנים עשר שבטים, בסוד של

(ישעה כז) שם ירעאה עגל ושם ירבץ. שם ירעאה עגל, דא ממשים בין יוסף, דאתמר ביה (דברים לג) בכור שורו הדר לו. ושם ירבץ, דא ממשים בין דוד. מד אעבר רומי רבתי. ומד אעבר רומי זעירתא. דמייכאל וגבריאל אל לקלבליהו אינון.

ובגין דא ח', דאייה חוטא זעירא, פבר לה, ויעול ה' באתקה. דבקדמיתא קנה וסוף קמלו. קנה שלטוניתא דרומי, וסוף לכל מלכין, העתיד קדשא בריך הוא לחראה ליה. גער מית קנה, גער מיה בישא, ח' מן חמץ, ואתבר רגילה מן ממחץ, דאתמר בה (משל ח' רגילה ירדות מות. ועוד גער מית קנה, יחבר רגיל קוף מן קנה, וישתאר הגה. מיד הגה יי אלהים בחזק יבא, (ישעה מא) ראשון לציון הגה הנם ולירושלים מבשר אמן. הגה: ס' בתר אליך ומאן.

ואמר (שמות מט) בוצינה קדיישא, (בראשית מ"ו) כל הנפש לבית יעקב, ששים וSSH. ששים, לאתערותא דמשיח שני. אשთארו ר' שנים לע"ב, לקיים בהו, (ויקרא כה) שש שנים תזרע שדר וSSH שנים תזמר ברמה ואספה את פבאותה, דאתמר (ירמיה ב) קדר ישראל לי' ראשית בתואתה.

אם כן, מה כתיב לעיל (ירמיה לא) רנו לע יעקב שמחה. אלא ארבע גלות עתידין למותו, לקבל ארבע כוסות דפסח. בגין דישראל מפוזרין באربع פנות עלמא, ואינו דיהון רוחקין מאומין, אקיימו לרנו. ותניינין, לשtinyin. ותלייתאין, לשפין ושית. ורביעיאן לע"ב.

ופורקנין אלין, יהונ באربع חינן, שם יהוה הרכיב עליליהו. הרא הוא דכתיב, (חבקוק ג) כי תרับ על סוסיך מרקבתייך ישועה. דלקבליהו, יתעורר למפה ישישראל מפזרים באربع פנות העולם, ואלו שייחיו רחוקים - לששים. והשלישים - לששים וSSH. והרביעים - לששים וSSH. גנות אלוי יהו באربع חיות, בשם יהו"ה שרווכב עליהם. וזה שפטותוב (חבקוק ג) כי תרับ על סיסיך מרקבתייך ישועה. שבוגדים יעורר למטה ארבעה גנלים ושנים עשר שבטים, בסוד של